

Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

**Clavdii Ptolemaei Phelvdiensis Alexandrini Almagestvm
Sev Magnae Constrvctionis Mathematicae Opvs Plane
Divinvm Latina Donatvm Lingva Ab Georgio Trapezvntio
Vsqueqvaq. Doctissimo Per Lvcam Gavricvm ...**

Ptolemaeus, Claudius

Venetiis, 1528

Titelblatt

[urn:nbn:at:at-ubi:2-5202](#)

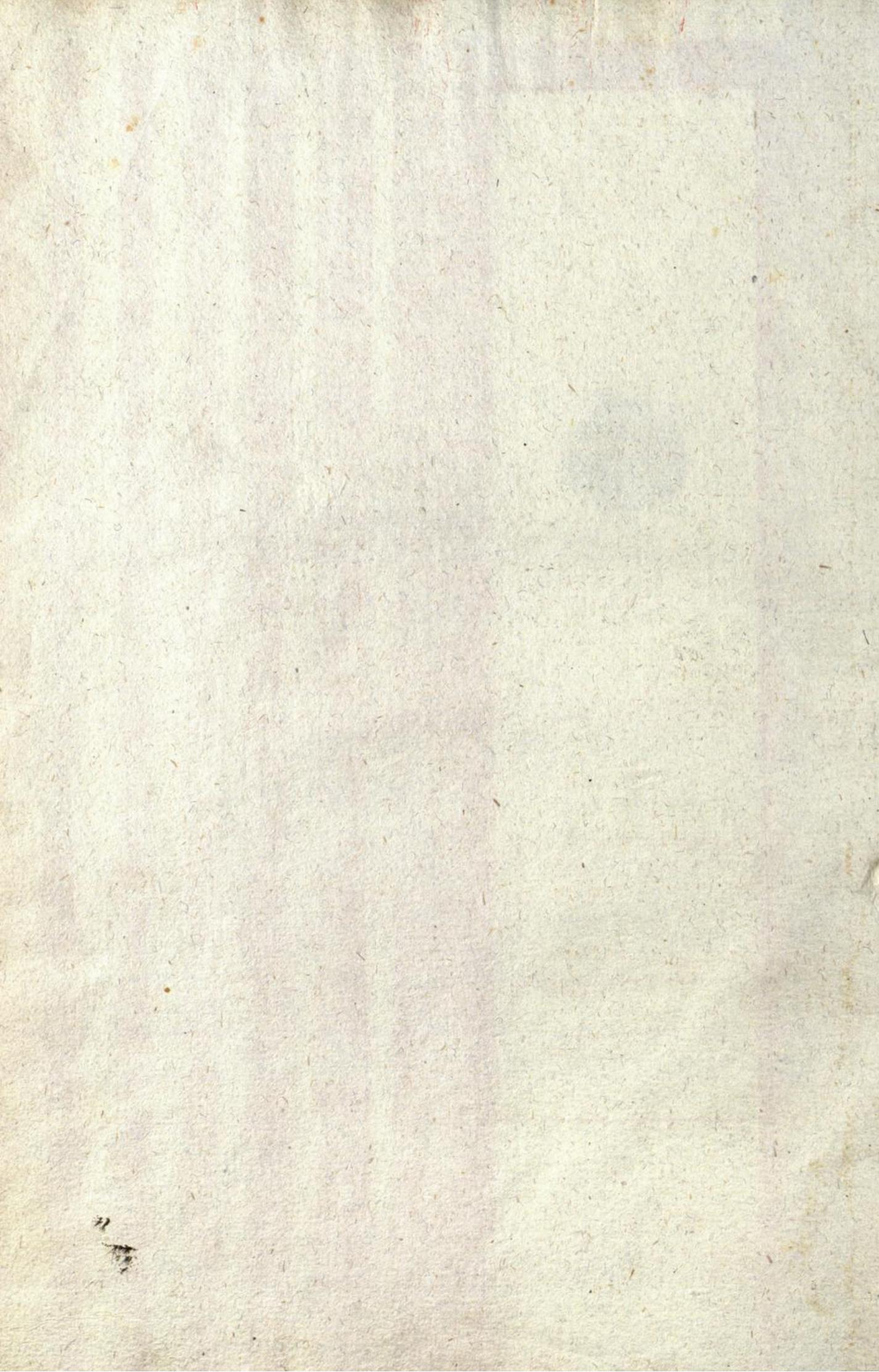
CLAVDII PTOLEMAEI

PHELVDIENSIS ALEXANDRINI
ALMAGESTVM SEV MAGNAE CONSTRVCTIONIS
MATHEMATICAЕ OPVS PLANE DIVINVM
LATINA DONATVM LINGVA
AB GEORGIO TRAPEZVNTIO VSQ; VEQ; VAQ.
DOCTISSIMO.

PER LVCAM GAVRICVM NEAPOLIT. DIVINAE
MATHESEOS PROFESSOREM EGREGIVM
IN ALMA VRBE VENETA ORBIS REGINA
RECOGNITVM
ANNO SALVTIS M D XXVIII LABENTE

Ne quispiam alias Calcographus/Venetiis aut usquā locorum
Venetæ ditionis impune Almagestum hunc imprimat per De-
cennium/Senatus Veneti Decreto cautum est.

CLARISSIMO IVVENI D. DOMINICO PALAVICINO

L. GAVRICVS NEAPOLIT. PROTHONOT.

APOSTOLICVS FOELICITATEM.

ANNO (A Christi Redéptoris Die Natali) 119. labente Adrianus Traiani successor R^o, manorū Cæsar Augustiss. Græce & latine doctus atq; musicorum etatis suæ clarissimus annua propemodum intercedpine ac lustris quatuor peractis orbis imperio potitus fœlicissime regnauit. Cui mox succedit Antoninus Anno Virginei partus 140. fluente. Florentissimis profecto illis temporibus floruit Claudius noster Ptolemæus Pheludicis Mathe, maticorum oīum quot fuere, quot sunt, & quot posthac aliis erunt in annis facile princeps. Apud Alexadream uero Aegypti ciuitatem ab Alexandro magno coditam interea Almagestū magnæ scili cet constructionis Mathematicæ opus sane diuinū, & uti reor, Geographiam edidit. Qui (dum 78. ageret etatis Annū) Salutigeræ incarnatiōis anno 147. Diem suū clausit nouissimū. Nungd uero Apotelesmatū quatuor libellos centumq; Aphorismos quoq; conscriperit. Fueritq; unus ex Aegyptiorib; Regibus affirmare non ausim. Georgius Trapezūtius magnū hunc Astronomum Ferdinandu Regi Aragonū Serenissimo dicatum e Græca in latinā translatis lingua. Quem Laurentius Bartolinus Abbas & Apostolicæ sedis Prothonot, benemeritus Floretiæ urbis ac bonarum artiū alius natus, e Vaticano exemplari propriis sumptibus transcribendū curauit. Quatenus tā eminētissimi huius Authoris uigiliae ac labores ad hāc usq; etatē squalentes ac situ pœne obruti, disciplinarum studiosis promulgarentur. Nos autē Anno Christianæ lyturgiæ 1517. ad florētissimā Vrbem Venetiam orbis & urbium Reginā Tutissimum plane omnibus perfugium (auspicio fidere) secedentes, Aliunde coeli inclemētiam, utpote urbis excidium, depopulationes, Bella horrida, famem & epidimiam, quæ uniuersam prorsus Italiam inuaserat (quom multo ante Cauricana pūiderit Vranie) celeriter effugiētes. Ne tempus frustra cōtereretur. Difficillimū alia huius Mathematicæ cōpositionis uolumen diligēti examine castigauimus. Immo in totius ferme operis margine passim pleraq; adiecimus Schémata, Paraphrases, Annotamēta, & Closulas (In qbus p̄cipue locis) līa sub obscurior aliquātulum uidebatur. Si qñ autē aut numeroq; series delirabat, aut erroris quidpiam cōtigerat, Necēstū erat mihi cōferre Latina cum Barbaris, Græca autē cū latinis cura studio atq; sollertia Clarissimi uiri Caroli Capellii Patrici Veneti utraq; līqua doctissimi. Et Mathematics apprime studiosi, prædictiq; ut ingenio admirabili ita & iudicio excellenti. Sed poetica præsertim atq; oratoria facultate celeberrimi. Interdum etiam quom nonnūq; (ob publicas occupationes) opera huius præsto mihi esse non posset. Vsus sum doctissimo uiro Nicolao Petri Corcireo, Latinis Græcisq; literis etuditissimo. Verum hasce nostras lucubrationes Tibi Dominice Palauicinorum uelutī fidus fulgentissimum libenti quidem animo sacrauimus. Tu enīm adolescens clarissime non modo eximia corporis præstantia, ac (Digna quidē imperio) Diuina quadam Maiestate resulges. Sed (ut opes affluentissimas taceam) Geographica, Orphica, Poetica, Oratoriaq; disciplina præclarus, Mœcenatem illū Tuscum imitatus Affidue Munificus, Magnanimus, atq; animo Cæsareus singulos quosq; ingenii qua uis dote refertos, benigne admodum suscipere, uenerari ac fouere consueisti. Quinetiam amplissimis quotidie largitionibus prosequi exaggerareq; non dubitasti. Vnus igitur inter ceteros (quos noram) Italæ principes, Noster Dominicus Cauricoru dominus atq; patronus omni prorsus laudum præconio dignissimus

Iure quidem tanto censem munere dignus,
Inclita res tanto Principe digna meo,
Egregium cuius nomen celebrabitur orbe,
Dum radios tribuet Sol tibi luna suos,
Dum colluстрabunt Epicyclos Iuppiter, Hermes,
Falcitenens, Mauors, Cynthia, pulchra Venus,

ΤΕΛΟΣ

Felix cui constant bona corporis, & bona mentis,
Nec sunt fortunæ munera parca Deæ,
His fulget noster Mœcenas dotibus, Ergo
Felix, Nestoreos dent modofata dies,

AESTHETICAS METACRITICAS

ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΣ

Οἱ δὲ πιθυτὸς ἔφαι, καὶ ἐφάμερος. ἀλλ᾽ οὐτὸν αὐτὸν
ἰκαίων πεποιησάμενού μους εἶλικασ
Οὐκέτι ἐπικαίω πάντας ποσίν. ἀλλὰ πάρεστι τῷ
Ζηνὶ διοροφέος πίμελαρμα αἰμβρεστίν.

Francisci Capellii Caroli filii

Noui Me(ut Morerer)natum/Quem labilis æquet
Vna Dies/Sed cum fidera mente sequor,
Non iam Attingo solum pedibus/Sed propter olympi
Regem/Diuina Compleor Ambrosia,

Herculis Girlandi Mantuani

Sum Mortalis/Certa Diem nec Vita per utrum,
Aet ubi Mens alti fertur in Astra poli,
Haud Terram Attingo pedibus/Sed cum Ioue summo
Diuina fœlix expleor Ambrosia,

L. Gaurici Neapolit.

**Me scio Mortalem, Medium nec Vita per horam
Certa satis, Sed Mox Vertice tango polos,
Quom iam Sydereos Contemplor Mente Rotatus,
Et felix Diuum perfruor Ambrosia,**